

Småhistorier om Scott – Fra boka "Det sukker i gamle sjøbuer"

I kapitlet "Sommergjester av ymse slag" sitter noen gamle gubber og røder om gamle dager:

"Scott (Gabriel Scott) bodde møte på Stutti, halve året enkelte ganger. E huser ungene dreiv og rente på ski sammen med guttene hans: Erik, Elg og Vagn. Det blei kanskje noe kjedelig for fru Scott i lengda å bo her ude, e huser ho kom inn til tante ei gang og sa irritert "Min mann sitter bare og skriver og lyver, han skriver og lyver."

Da Scott var yngre, losjerte han i Brekkestø. Bare 25 år gammel var han da han i 1899 leide seg inn der for første gang. En fattig stakkar var han, fortalte far. Han hadde just fått utgitt "Fugl Fønix", ei bog der han hadde skrevet noe om folk i Grimstad, som gjorde han så uglesett at han ikke turde stå på dekk når han tok båten østover, men gjekk nedenunder mens båten passerte byen. Vel, så sa han.

Han viste et fotografi av ei svensk skuespillerinne han var forlova med i den tida. På bildet spilte dama et lig "se", sa Scott'en, "jeg er forlovet med et lik" Så lo han.

GSS på hyggelige besøk

35 medlemmer av Gabriel Scott Selskabet var så heldige å oppleve skipsreder og bonde Johan Benad Uglands Hegdekjær 4. mai. Ugland selv tok imot på bryggen ved Strandfjorden og fortalte levende om stedets betydning fra bronsealder, vikingtid og middelalder til skipsbyggingen under krigen mot England fram mot 1814. Museet på Hegdekjær er imponerende med alle sine historiske skatter. Utover kvelden var det festlig samvær på museumslåven, med orientering om Ugland-selskapene. Sjelden opplever en så mye vennlighet og generøsitet Bare hør:

Hvilken hygge der var på låven, med deilig peisvarme og nydelig bevertning: hjortegryte (kjøtt fra egen hjortefarm), vin etc., kaffe og kaker, alt spandert av Ugland. Treskopostens Sven Kåre Larsen hadde et flott Scott-foredrag, der han blant annet fokuserte på Scotts internasjonale betydning, det var trekkspillmusikk av BULs Wenche Eikeland og selvfølgelig allsang.

Gabriel Scott Selskabets styre, arrangementskomite og forlag besøkte 11. juni professor Bjarne og Eva Bjorvatns Narestø. Begge er Gabriel Scott - entusiaster, og ville gjerne at vi skulle oppleve idylliske Narestø. Entusiastiske Bjarne fortalte og forklarte. Hovedpoenget med besøket var vel å gjøre oss kjent med stedet der Gabriel Scott så ofte hadde besøkt sin venn Gunnar Reiss-Andersen, som bodde i et av husene, som nå eies av Bjarne Bjorvatn og hans Eva. Også her ble vi nydelig mottatt, med bevertning i den gamle, rustikke skibbua, med utsikt over fjorden.

Kirsten og Thor Einar Hanisch

Scott satt i bryggerhuset hos frøken Retz og skreiv de første åra han bodde her ude. Han var så skrekkelig avhengig av ro, Scott'en, når han skreiv, så frøken Retz, som dreiv pensjonatet den gang, ho tok og rydda vekk rulla og fiksa det te' slik at han kunne sidde i bryggerhuset. Posthuset holder til der nå.

Et år hadde han med seg en bror te' Brekkestø. Smith, kalte han seg. Denne broren hadde bodd noen år i Østen, Japan, om e huser rektig, og han var fullstendig pengelens, så Scott'en tok seg av han og betalte for rommet han leide hos enkefru Andersen over butikken. Det var endatil i den tida "Himmeluret" blei skrevet.

Denne Smith satt alltid og skreiv, men straks det kom folk, raska han sammen papirene og holdt begge hendene over, så ingen skulle se hva han skreiv. Folk ville ha det te at han hjalp sin bror med å skrive. – Kan du tro det?"

av Astrid Dåtland

Mitt forhold til Gabriel Scott

Gabriel Scott brukte å besøke besteforeldrene mine på Bjorvatn. Han var ivrig jeger, og i skogene mellom Herefoss og Froland var det rikelig med vilt i årene før og etter krigen. Jeg lånte Scotts bøker på folkebiblioteket på Birkeland, og i hele oppveksten underholdt jeg på skolefester og basarer med Pider Ros historier. Som nybakt medisinstudent behøvde jeg et par måneders sykehuspraksis, og sommeren 1958 fikk jeg sommerjobb ved medisinsk avdeling på Aust-Agder Sentralsykehus. Dette var kort før Gabriel Scott døde. Jeg husker at han lå på et enerom. Han var sterkt svekket, og behøvde god ernæring og mye pleie. Hver dag måtte jeg hjelpe han med frokosten som vanligvis besto av havregrøt. Oppgaven tok jeg svært høytidelig, men den var vanskelig, og fikk meg snart til å tvile på mitt legekall. Litt hjalp det på selvfølelsen da familien fortalte at havregrøt var det verste dikteren visste. Han påsto til og med at hadde det ikke vært for hans kjære Andrea Olsen, barnepiga i Høvåg prestegård, som i hemmelighet spiste grøten hans hver morgen, ville han ha dødd av havregrøt. I selvransakelsens stunder undres jeg om det kanskje var nettopp det han gjorde.

På slutten av 1970-tallet kjøpte vi prestegården hvor Gabriel Scott tilbrakte noen av sine første år i Norge. Bygningen fra omkring 1800 ble omhyggelig restaurert og rehabilitert. Detaljer fra huset som Scott har beskrevet i sine barnebøker, ble selvsagt bevart. Et eksempel er den farlig høye dørstokken inn til finstua. Det var der den nye læreren i bygda snublet og slo hodet i dørkarmen for han presenterte seg – langflat på gulvet foran soknepresten.

Bjarne Bjorvatn

Styret i Gabriel Scott Selskabet

Lederskap:	
Kirsten og Thor Einar Hanisch	tlf. 38 09 12 45
kirsten.hanisch@gmail.com	mob. 95 84 43 71
thor.e.hanisch@uia.no	mob. 90 99 51 02
Kasserer: Anders Bjørnholmen	tlf. 37 27 14 21
anders.bjornholmen@nordea.no	mob. 98 66 77 24
Sekretær: Arnhild T. Egeland	tlf. 38 04 54 66
arnhegel@gmail.com	
Styrem. Torunn Tørå	tlf. 37 08 50 06
torunnto@frisurf.no	
Styrem. Peer Rødal Haugen	tlf. 99 26 14 22
post@peers.no	
Varam. Per Elias Drablos	tlf. 38 03 05 52
per.e.drablos@uia.no	mob. 90 02 44 37

www.gabrielscottselskabet.no • post@gabrielscottselskabet.no

Forlaget Gabriel Scott Selskabet:	
Bokansvarlig	
Ingjerd Modal, 4770 Høvåg,	tlf. 41 52 46 71
ingjerd.modal@hotmail.com	
Anders Bjørnholmen, Lillesand.	tlf. 37 27 14 21
Redaktør Treskoposten	
Björg Adine Michalsen, Kristiansand	tlf. 90 15 73 30/38 04 27 87
e-post: bjorgmic@online.no	
Medarbeider:	
Sven Kåre Larsen, Randesund	tlf. 38 04 51 28
Medarbeider:	
Arnhild Egeland (forsendelse)	tlf. 38 04 54 66
Web-medarbeider: Arthur Myhre Scott, USA	
www.gabrielscottselskabet.no	
Arrangementskomiteen: May Finckelsen, Jens Stien, Signe Bjørnholmen og Jorun Vatland	
Valgkomiteen: Signe Bjørnholmen (leder, tlf 37 27 14 21), Ingjerd Modal og Elisabeth Dobey	

Treskoposten

Et medlemsblad for Gabriel Scott Selskabet

ISSN 1504-730X Nr. 2 August 2009 12. årgang

Redaktør: Björg Adine Michalsen, medarbeider: Sven Kåre Larsen - Layout/trykk: TERJES trykkeri as

GABRIEL SCOTT - EN MANGSLUNGEN DIKTER

Dette er det overgripende temaet for Gabriel Scott-dagene 2009, som også i år arrangeres i Arendal og i Høvåg med engasjerende foredragsholdere som sjefredaktør Stein Gauslaa, komponist Asbjørn Arntsen og professor Notto.R.Thelle.

Alle tre har gjennom mange år gledet seg og oss alle med å fokusere på Scott og hans forfatterskap. Stein Gauslaa, især som sjefredaktøren i regionavisen Agderposten, en avis som i så mange sammenhenger har gitt spalteplass for Scotts liv og virke. I forfatterens egen tid, og i de 51 år som er gått siden Scott gikk bort i 1958. Asbjørn Arntsen, komponisten og musikeren ved Universitetet i Agder, en av stifterne av Gabriel Scott Selskabet, som stadig gleder sitt publikum med komposisjoner og arrangementer som gir musikalske kvaliteter til Scotts diktning. Nå sist under fremførelsen av storsuksessen Jernbyrden på Åmland i Høvåg. Notto R. Thelle, teologiprofessoren som lodder mangfold og dybde i Scotts livssyn og i hans filosofiske inspirasjonskilder. Sammen og hver for seg vil de alle bidra til å kaste lys over et mangfold av dikterisk rikdom som klart vil vise at Gabriel Scott var og er noe langt mer enn "bare" en sørlandsdikter! I tillegg til alt dette vil det som vanlig er, bli mye musikk og sang under arrangementene. Det vil Asbjørn Arntsen, Birte Myhrstad, også hun ved Universitetet i Agder, og gruppen Balsam sørge for. Kveldsgudstjeneste med Scott-preg og fiskesuppe a la Scott blir det naturligvis også. Se programmet for dagene.

Kirsten og Thor Einar Hanisch

Stor stemning under premieren på Jernbyrden!

Foto: Høvågavisa

Fra venstre Scott-sønnesønnene Paul og Helge med ektefeller og Arne Scott

Torstein og Kristine Gilje og Kirsten og Thor Einar Hanisch

Program for Gabriel Scott-dagene

Tema:
GABRIEL SCOTT - EN MANGSLUNGEN DIKTER

Torsdag - 27. august
Festiviteten, Arendal gamle rådhus: Samarrangement med Akademi for kirke og kultur

Kl. 19.00 Stein Gauslaa:
Gabriel Scott - langt mer enn en Sørlandsdikter!

Asbjørn Arntsen:
Jernbyrden - musikalske og tematiske utfordringer.
Allsang
Kaffe og kringle.
Inngangspenger: kr 250.-
Medlemmer: kr 200.-

Lørdag - 29. august
Høvåg Bedehus:

Kl. 19.00 Notto R. Thelle:
Tema:
Kilden - mellom lutherdom og panteisme
Underholdning av gruppen Balsam.
Allsang.
Fiskesuppe a la Scott, kaffe.
Inngangspenger: kr 250.-
Medlemmer: kr 200.-

Søndag - 30. august
Høvåg kirke

Kl. 18.00 Kveldsgudstjeneste med Scott-preg
Notto R. Thelle, taler.
Rolf Erik Hanisch, liturg.
Asbjørn Arntsen, orgel.
Birte Myhrstad, sang.
Bekransning av Scott-bautaen ved Notto R. Thelle.

Er det noe ved Gabriel Scotts forhold til religion som betyr noe for deg?

Atter en gang henter jeg litt stoff fra min egen hovedoppgave om Gabriel Scott fra 2002. Jeg interjuer en rekke medlemmer av Selskabet vårt. Den gang ble noen av informantene spurt om hva slags forhold de har til den religiøse siden i Scotts bøker. Dette kan være betimelig siden vi under Scott-dagene har med oss teolog og professor Notto R. Thelle, som nok vil berøre det religiøse i Scotts litteratur. Og her er svarene:

Paul, politiker og litteraturmann: Gudssynet hans er komplisert, syns jeg. Litt sånn merkelig. Først har han en kraftig dose med kristen mystisme. Eller er det gnostiskisme det heter. Ganske dype greier, mystisk. Det kan jo være en understrøm i kristendommen helt fra den eldste kirke. Denne mystiske tradisjonen har aldri blitt helt anerkjent. Men den finner du i veldig sterk grad hos Scott, og den er veldig dyp. Samtidig finner du en sånn enkel varm folkelig religiøsitet – der er flere lag med religiøsitet. En enkel trygg tro – som i Stien og Kilden. Den tiltaler meg. Den har appell fordi den er varm, trygg, tillitsfull – og jeg tror den har appell hos mange mennesker i dag.

Marta, lege: Hva du gjør, ikke hva du preker, er vesentlig. Altså det jordnære, enkle, alminnelige, hvordan du tar det med deg. Det er ikke bare de fine ordene. Han er mer med enken enn fariséeren., ikke gjøre noe som andre legger merke til; man takker for fisken i dag - det var mat på bordet i dag og. Gleder seg over det man har.– I bedehuset blir det ytre så betydningsfullt, ikke det kristenlevde livet, men det “kristen-synte” livet.

Berit, teolog: “Et menneske kommer til verden.. og vender tilbake til det eviges favn.” (slutten av Kilden) Dette brukte jeg nettopp i en begravelse. Og den biten med at sjelen vender tilbake til det eviges favn, det fascinerer meg veldig.... For det er en sånn tenkning innenfor vår lutherske kirke som er litt skummel. Fordi vi er litt redde for at en skal komme inn på reinkarnasjon. Vi er litt redde for dette med sjelevandring, og jeg synes det er litt synd hvis det er disse grunnene som gjør at denne siden av troen, av teologien , er litt neddyssa i vår tid, for jeg tror vi lengter litt etter det som står der, og jeg skulle ønske jeg kunne ta meg ei ukes fri og reise til dominikanerinnenenes kloster i Oslo og rett og slett jobbe litt med denne sida av Gabriel Scotts teologi, for det står noe - jeg vil gjerne lese det fra Forkynneren. Han sier nesten det samme, bare på en litt annen måte (Forkynneren 12:6): “Tenk på din skaper før sølvsnoren slites og gullskoene brister, før krukken knuses ved kilden og hjulet knekker og faller i brønnen. Før støvet vender tilbake til jorden og ånden går til Gud som ga den.” Og der ser du, det er veldig nær opp til budskapet i Kilden.

Scott har et sunt og stort Guds-bilde. Det er ikke noe skremmende ved Gud. Ikke noen pekefinger-gud. Han er raus og svær. Og den her rausheten er vel også det som gjør at vi åpner oss så veldig. For mennesker som har et anstrengt guds-bilde kan det rett og slett være en forløsning å lese Scott.

St. Peter også. Han er også vandrer, den måten han karakteriserer St. Peter på. Han har jo fornuft og alt i orden, og så har han disse små rampete trekkene, plukker fjær fra englene for å spare til sin egen dyne. Altså, vi kjenner oss igjen, våre egne trekk og våre

klager til Vårherre at han ikke har ordnet alt så greit. Og ikke minst denne vandringen på jorden, det ser jeg på som en god ting at han og Vårherre får lov til å vandre sammen, at jeg kan gå med min kritikk, og så skjer det noe i samtalen og i vandringen i livet, når du møter ting. Herrens raushet i forhold til våre innsnevrede holdninger som St. Peter er blitt målbærer av. Vi kjenner oss igjen og tar avstand. Men så er han jo under en prosess og en læring. Nydelig!

Han er jo ikke glad i prester, da (god latter). og jeg husker et sted jeg leste hvor feite de var, disse prestesjelene. Jeg så for meg denne sjelen som tyter av fett!! Og da tenker jeg at han må jo ha truffet noen av disse prestene som var så selvrettferdige. Men det fine med dette er at midt i denne aggressiviteten over datidens fromhetsideal - at dette ikke har berørt hans Guds-bilde. Det er rause. Og det er det jeg kjenner - at jeg får stadig næring av Scott i hans guds-bilde. Han fant sin vei og han bevarte sin kritikk, og det er helt i orden.

Den åndelige dimensjon i Scotts bøker er veldig sterk. Alle bøkene er gjennomsyret av åndelighet. Og jeg prøver å få tak i Kristus. Hvor er han?

Kirsten, pensjonist: Er det hans eget syn? eller Høvågs? Jeg kjenner så mye igjen fra slekt og oppvekst.. For meg er det Gud Fader, den allmektige. Kristendommen er ekstremt opptatt av den andre artikkel. Det har vært mye fokus på dette. Hvis man leser engelsk litteratur, så kommer dette med Gud Fader mye sterkere frem. Og det er noe som jeg kjenner igjen fra min barndom. Og Jervell sa om Kilden: Det er første trosartikkel. Og han dvelte mye ved undertittelen: Brevet fra fiskeren Markus. Og så sammenliknet han med Paulus´ brev som er 2. artikkel. Ja, det var ganske flott. Vi var jo en gjeng som holdt på å spolere ganske mye med latter på bedehuset, altså. Det var jo mye rart. Så reiser de seg opp og skal veilede andre i deres vansker. De har jo ikke noe med det, som Scott sier. Det har blitt annerledes nå, tror jeg. Og det med prestene. Det er ingen tvil om at det var en veldig avstand mellom folk og presten som embetsmann. Men han har jo noen fine prester også: lillepresten i Ferdinand. Han er heilt skjønn. Og prost Lassen blir også godkjent. Han har sikkert vært på bedehuset, men jeg tror han også har vært i Oslo og blitt påvirket av synet på vestlands- og sørlandspietismen. Det jeg føler med Scott er at han går ikke løs på noe han ikke kjenner. Noen synes han overdriver, men jeg synes han er nyansert.

Gabriel, Scottspesialist: Det er vanskelig å svare på.. Jeg er kristen, men jeg står ikke i Statskirken.. Helgenen er en fantastisk bok! Det er forkynnelse nesten fra begynnelsen til slutt! Og språket i boka er fantastisk! Ypperlig! Helgenen og Stien betydde mest for Scott. Men i Kilden er det mye forkynnelse. Vekkelse er noe fælt. Folk blir dradd med

på en bølge. Jeg hater det! Scott treffer midt i blinken med disse vekkelsene, Jeg godter meg når jeg leser det. Kilden er en flott bok. Jeg har vært i to begravelser der det ble lest opp fra Kilden. Men forkynnelsen begynner for alvor i Jernbyrden. Der møter du også panteismen: Jan sier han møter Gud i naturen mer enn i kjerka.

Lilly, lærer: Jeg fikk jo en fantastisk opplevelse da jeg skjønte at Scott hadde de samme opplevelser som meg. Jeg er vokset opp i et pinsemenighet-miljø – og tok avstand fra det. Det var så godt å lese at det gikk an å tenke slik jeg selv gjorde.... Det er helt klart at han har et Guds-bilde.

Jeg tror at Jan Vibe i Jernbyrden er Scott-ideal: han er den rette kristne: hjelpsom, sterk, selvstendig, lar seg ikke kue, gir ikke etter for press, skjønner det som er bra å gjøre.. Han forholder seg til kristendommen som en størrelse, uten å ha dette søtladne. Han lar seg ikke rive med av stemninger. Han tenker sjæl!

Turid, lærer: Han har ikke sånn tro på en kristen Gud, tror jeg, som sitter og trekker i trådene, mer en makt. Han ser ikke synden som noe medfødt, ser heller ikke Gud som noen som straffer og lønner mennesker. Jeg tror han ser for seg en kraft. Og hva skal en da med en gud? Han er en som stiller spørsmål. Det har vært en lang prosess for meg å komme fram til å være ateist. Jeg ser på ham som panteist, men jeg har ikke lest alt.

Asta, lærer: Det handler om å sette menneskelige mål på Gud – og det tror jeg ikke Scott likte. Det handler også om respekt for enkeltmennesket. Et område der du skal ikke voldta folk. Og at han på en måte er ærbødig overfor det en skal være ærbødig overfor, og viser forakt for folk som tuller med den slags, og da tenker jeg på Jernbyrden, han derre som eide gården på toppen av bakken, med det utenpåklistra. Har stor forståelse for Scott på det området. Og jeg regner med at Scott oppfatter det som Gud fantes og forholdt seg til det. Jeg har ikke noe grunnlag for å feste det så konkret til det ene eller det andre. Hvis du er religiøs, er du nødt til å godta at det finnes mysterier. Når jeg snakker med folk som ikke tror på mysterier, men må ha forklaring eller bevis, har det ingen hensikt å diskutere det.

Arne, frisør: Han har et nyansert syn på kristendommen – og der er mye fordømmelse. For Scott er det naturen som er Gud. Menneskene må ordne opp selv. Det er ikke noen Jesus som ordner opp. Jeg mener han har et fornuftig syn på religionen: Det er menneskene det er noe galt med – det likner på Zen-buddhismen: Han tror ikke på ordet, men på handlingen.

Björg Adine Michalsen

Selskabet utgir “Kilden” i engelsk-amerikansk versjon!

Gabriel Scotts sønnesønn Jan Scott har nylig oversatt “Kilden- eller Brevet om Fiskeren Markus”, og generøst gitt Gabriel Scott Selskabet Forlag retten til å gi den ut. Den engelsk-amerikanske tittelen er “Markus the Fisherman”. Jan Scott, som driver kvegfarm og flyskole i Virginia, lykkes i forbildelig grad gjennom et treffsikkert ordvalg å beholde det fine og vare uttrykket i boken. Han får også flott fram det ekte sørlandske som personer og landskap var og er så kjent for. Dette må bli årets gavebok til alle her hjemme som vil lese gedigen norsk litteratur i en internasjonal språkdrakt. Og ikke minst: Som en gave fra alle som har slekt og venner eller forretningsforbindelser i norsk-amerikanske miljøer “over there”. Terjes Trykkeri i Lillesand står for en vellykket grafisk produksjon, og Rita Strandmyr og Peer Rødal Haugen (cover design) har bistått med illustrasjoner som beriker leseropplevelsen. Formatet gjør også at boken er hendig og grei både å ta med seg og å sende.

Jan Scott

“Kilden” i Nevlunghavn

Nevlunghavn bedehus utgjorde en svært så passende ramme for oppføringen av forestillingen “En hyllest til livet”, bygget over Gabriel Scotts “Kilden”. Fargene på veggene holdt seg absolutt innenfor bedhusfargekartet, slik fiskeren Markus kjente det, og måkeskrikene som ikke kom fra noen av aktørene inne, trengte inn til oss gjennom åpne dører og vinduer.

Det har vært en aktiv Scott-sommer, med mye fokus på ulike sider av Scotts forfatterskap. Både lokale og riksdekkende medier har hatt innslag om spillet i Høvåg om første del av Jernbyrden, om utgivelsen av “Kilden” på engelsk, intervjuer og møter med etterkommere av Scott og om oppføringen på Nevlunghavn bedehus.

Det er en krevende øvelse å skulle formidle hele historien om fiskeren Markus, omtrent i monologs form. Fortellingen og skuespillet var det Andreas Dahl som sto for. Den unge skuespilleren fortalte at, så lenge han kunne huske, hadde faren trykket på for å få ham til å lese “Kilden”, og til slutt lykkes med det. Og sønnen likte det han leste – så godt at han har gått hen og laget et stykke for scenen, basert på brevet om fiskeren Markus. Far Per Arne Dahl sto i framføringen for innsmett, om forfatteren, forfatterskapet og boka, og knyttet handlingen til tider og hendelser i og utenfor forfatterens eget liv. Stian Tveit leverte tonefølge til sangtekstene og musikalsk dekor med enkle og kledelige toner fra piano og harmonika. Til sammen klarte de tre utøverne å formidle historien om Markus, både engasjert, gripende og morsomt, til et våkent og lyttende publikum. Selv hadde jeg benket meg på bedehuset sammen med et par forholdsvis Scott-fremmede lyttere. De var i alle fall klare på at nå var det hjem og lese flere av denne mannens bøker.

Peer R. Haugen

Stian Tveit (31), Andreas Dahl (26) og Per Arne Dahl (58) på bedehustrappa. De sto for oppføringen av “En hyllest til livet” på Nevlunghavn bedehus, basert på Gabriel Scotts “Kilden”.

VET DU AT

- Johan Falkberget, som var god venn av Gabriel Scott, foreslo at Scott skulle få Nobelprisen for boka Fergemannen
- Jacob Jervell sier at Scotts bok Fergemannen ikke bare var hans underligste bok, men kanskje også hans viktigste.
- vi kan føye til at Fergemannen også er den siste romanen skrevet av Scott.
- det er i år 60 år siden Gabriel Scotts komedie Pukkelen ble utgitt.
- for et par år siden fremførte Dramatisk Selskab i Kristiansand denne komedien på Teateret i Kristiansand.
- redaktøren håper at stykket vil bli satt opp igjen snart. Det var kostelig humor!
- Scotts bok Helgenen er etter Scotts mening hans beste. Den er verd å lese, særlig i disse Snåsa-tider.
- noen av oss Scott-elskere ser store likheter mellom Snåsamannen Joralf Gjerstad og hovedpersonen Even i Scotts bok Helgenen.
- Kirkefestspillene i Kristiansand skal fokusere Kilden nå i august.
- Gabriel Scott Selskabet skal ha kulturkveld onsdag 4. november sammen med BUL.
- utenriksredaktøren i riksavisen Vårt Land, Bjarte Botnen i “Tak for i i dag” - spalten 4. juli, omtalte Gabriel Scott og Trygve Bjerkheim som håpets skribenter, lavmælte, lyse, holdbare og fremdeles av betydning for mange. Redaktør Botnen viste til det stort anlagte intervjuet hans kulturredaktørkollega Olav Egil Aune nettopp hadde hatt med Helge Scott, og gjorde et poeng av at både Scott og Bjerkheim alltid brukte grønt blekk, håpets farge, og at dette med håpet virker særdeles riktig for begge.

- etter knallsuksessen med Jernbyrden-spillet i sommer, som meget fortjent fikk terningkast seks av Fædrelandsvennens kulturanmelder Emil Otto Syvertsen, er det å håpe at også Norsk Kulturråd ser sin besøkestetid og bidrar til at spillet kan settes opp på nytt alt neste år. Til tross for at mer enn to tusen fikk anledning til å se den flotte oppsetningen i Gabriel Scotts Høvåg, er potensialet etter alt å dømme mange tusen til. Det er også sterkt å håpe at Sigvald Tveits og Tor-Åge Bringsværd's ambisjon om å sette opp Sølvfaks som familieforestilling, kan la seg realisere, og at Per Arne Dahl, Andreas Dahl og Stian Tveit, kan finne anledning til å seile videre nedover sørlandskysten med sommerens andre storsuksess “En hyllest til livet”, bygget over Gabriel Scotts “Kilden”.

Prisliste for bøker fra Gabriel Scott Selskabets forlag, Gjelder fra 01.01.2009.

Titler	Pris	Medlemspris
Sølvfaks	kr 180,-	kr 125,-
Hollender-Jonas I og II (i et bind)	” 200,-	kr 145,-
Tripp-Trapp-Tresko	” 210,-	kr 145,-
Jernbyrden I og II (i ett bind)	” 350,-	kr 245,-
Jagtjournalen	” 240,-	kr 170,-
Skipper Terkelsens levnedsløp	” 250,-	kr 175,-
Alkejegeren	” 280,-	kr 195,-
Det gygne evangelium	” 320,-	kr 225,-
The golden gospel	” 280,-	kr. 195,-
Helgenen	” 290,-	kr 200,-
Det spøker	” 250,-	kr 175,-
Pider Ro's historier	” 250,-	kr 175,-
“Gud velsigne Vårherre” av Jacob Jervell	” 150,-	kr 105,-
Barkefletteren	” 290,-	kr. 200,-
Påskeeggene	” 280,-	kr. 195,-
Stien	” 300,-	kr. 210,-
Markus the Fisherman	” 240	kr. 170
(Kilden oversatt av Jan Scott)		

Vi har også en del eksemplarer av Blomstereventyret: kr. 160,- Bøkene kan kjøpes til medlemspris hos Ingrid Modal og Anders Bjørnholmen, se tlf/mail s 4, og til ordinær pris hos de fleste bokhandlere på Sørlandet.

For medlemskap i Gabriel Scott Selskabet, kr 150, mail arnhegel@gmail.com